

та даних про клієнтів для побудови ефективних стратегій маркетингу, а також забезпечення персоналу необхідними знаннями та навичками у галузі продажів.

Список використаних джерел:

1. Оверченко В.І., Мажак З.М., Софій М.І. Мікроекономіка: Навчальний посібник./ за наук. ред. О.Л. Ануфрієвої, 2015. Івано-Франківськ: Лілея-НВ. 348 с.
2. Романович Є.В. Досконала конкуренція: Конспект лекцій. Харків: УкрДАЗТ, 2014. 17 с.
3. Маркетингові стратегії формування попиту на товари та послуги на ринках України: монографія / за ред. проф. Р.В. Федоровича. Тернопіль: ТНТУ ім. І. Пулюя, 2013. 359 с.

Марчук Г. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПІДХОДІВ У ПІДПРИЄМНИЦТВІ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАБІЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Інноваційна спрямованість діяльності підприємства забезпечує конкурентні переваги суб'єктам господарювання, суттєво зміцнює ринкові позиції і підтримують розвиток інноваційного підприємництва в країні. Сучасний розвиток визначається насамперед моделлю інноваційного розвитку та засобами, які спрямовані на підвищення конкурентоспроможності економічної системи.

Дослідження інноваційного підприємництва як об'єкта цілісності, має опосередкований вплив на загальну еволюцію економічної системи і потребує підходу, який впроваджує думки з точки зору науки в сферу підприємницької діяльності, дає комплексну оцінку багатьох проблем, пов'язаних з фундаментальними дослідженнями та нововведеннями [1].

Видатні зарубіжні економісти, які суттєво вплинули на інноваційну діяльність та економічний розвиток: С.Д. Ільєнкової, П.Н. Завліна, О.К. Казанцева, М. Кондратьєва, А. Кляйнкнехта, Я. Кука, Р. Купера, П. Майерса, Х. Менша, К. Оппенлендера, П. Ромера, Б. Санто, Р. Солоу, Б. Твісса, М. Хаммера, П. Хоувітта, К. Фрімена, Й. Шумпетера та ін. [1].

Однією з головних умов, що забезпечує інноваційний розвиток підприємства являє собою наявність чіткого і функціонуючого потенціалу. Поняття «інноваційний потенціал підприємства» в економіці трактується, як сукупність характеристик підприємства, які надають йому можливість безпосереднього

створення і використання нововведень практично. Існують чотири типи інноваційного потенціалу підприємств: з високими, середніми, низькими та нульовими інноваційними можливостями. Кожен тип інноваційного потенціалу має різний рівень забезпеченості джерелами покриття всіх витрат на втілення інновацій [3].

Ринок інновацій є формою різних видів відносин, таких як економічні, фінансові, організаційні і правові. Взаємозв'язки діють між власниками продукції або послуг та їх споживачами інноваційного товару або послуги [2]. Результатом співпраці формується еквівалентний обмін попиту покупця на споживчу цінність, що знаходиться в інноваційній послугі або продукті. Інноваційна продукція як товар на ринку відрізняється від будь-яких інших товарів тим, що в певний момент вона може мати споживчу вартість, а може й не мати, але в майбутньому здатна на її проявлення.

Фінансування інноваційної діяльності важлива складова, яка здійснюється за допомогою високорозвинutoї системи фінансових і державних інститутів банківського і небанківського секторів: спеціалізованих банків, інвестиційних, інноваційних і венчурних фондів, а також небанківських кредитних установ тощо.

Інноваційна діяльність напряму пов'язана з ризиками, тобто. основною функцією інновацій є зміни, а зміни в свою чергу пов'язані з абсолютною невизначеністю щодо очікуваних результатів. Виходячи з цього, раціональними є самі ті дії, які при виконанні інноваційних проєктів не ігнорують його, а розраховують отримання результату з можливістю ризику або спрямовують сили на непередбачувані ситуації. Існує багато різноманітних підходів щодо врахування ризику при оцінці ефективності і обґрунтуванні доцільності реалізації інноваційних проєктів. Основними з яких є наступні:

1. Врахування ризику, коли визначаємо норму дисконту через коригування її залежно від обраного напряму інноваційного розвитку. Таким чином визначається, до якої класифікаційної групи підходить існуючий ризик реалізації, вже після аналізу здійснюємо переоцінку, як приклад може слугувати переоцінка прибутковості із врахуванням підвищення відсоткової ставки на величину премії за ризик.

2. Метод сценаріїв, за якими аналізують ринок та визначають декілька майбутніх сценаріїв. Потім експертним методом визначають ймовірності настання сценаріїв розвитку подій та майбутні ефекти, які залежать від сили факторів впливу та комбінацій.

3. Аналітичний метод, передбачає оцінку ризику альтернативних інноваційних проєктів через використання показників чистого приведенного доходу NPV, періоду окупності PP, індексу доходності (рентабельності) PI, внутрішньої норми доходності IRR.

4. Метод побудови дерева рішень, за допомогою якого гілки передбачають різні варіанти розвитку подій під час реалізації конкретного інноваційного проєкту.

5. Методи теорії ігор, описує можливі сценарії зовнішнього і внутрішнього середовища водночас реалізації інноваційного проєкту і спрямований на пошук оптимальних рішень за можливих умов протидії [2].

Таким чином пріоритетним напрямком повинно стати забезпечення подальшої стабільної діяльності інноваційного розвитку підприємств в Україні з боку діяльності держави, що може спричинити вихід на новий інноваційний ринок не тільки в країні, а і за її межами. Інноваційний розвиток є основою, яка має здатність визначити ефективний і дієвий напрямок економічного розвитку і діяльності в цілому, підвищення позицій на ринках, оптимізації витрат, поліпшення якості продукції і послуг, забезпечення конкурентоспроможності на ринку і забезпечити всі умови для подальшому розвитку національної економіки України [4].

Список використаних джерел:

1. Зянько В.В. Інноваційне підприємство: сутність, механізми і форми розвитку. Монографія. Вінниця: УНІВЕРСУМ-Вінниця, 2008. 397 с.
2. Ватченко О.Б., Ватченко Б.С., Черевко О.Л., Інноваційний розвиток підприємства. Навчальний посібник. Дніпро, 2017. 404 с.
3. Микитюк П.П., Крисько Ж.Л., Овсянюк-Бердадіна О.Ф., Сковчиляс С.М. Інноваційний розвиток підприємства. Навчальний посібник. Тернопіль: ПП «Принтер Інформ». 2015. 224 с.
4. Писаренко Т.В., Кваша Т.К., Рожкова Л.В., Коваленко О.В. Інноваційна діяльність в Україні у 2019 році: науково-аналітична доповідь. К: УкрІНТЕІ. 2020. 45 с.